

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 16C/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716201485
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716201485.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, žalovaného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P. O. BOX 205 proti žalovanému I. S., K.. XX. XX. XXXX, O. Q., U.. W. Č.. XX, v konaní o zaplatenie 144,79 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 144,79 € spolu s 8,5 % rokom z omeškania ročne od 21. 07. 2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 64 % celkovo vzniknutých trov konania žalobcu.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10. 02. 2016 sa pôvodný žalobca -obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku, IČO: 35 923 130 proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 267,96 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 23. 03. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu pôvodný žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že so žalovaným dňa 22. 11. 2011 uzavrel zmluvu o pôžičke číslo 20144520, na základe ktorej žalovanému poskytol pôžičku vo výške 3 916,50 €. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 20.mesačných splátkach po 120,91 €, z tejto sumy však žalovaný celkovo zaplatil len 3 935,60 €. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, pôvodný žalobca listom z 01. 03. 2013, ktorý nazval predžalobnou upomienkou, vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 267,96 €.

3. V priebehu konania ešte pred doručením žaloby žalovanému, žalobca listom zo dňa 23. 02. 2016 zobrať žalobu späť v časti, kde požadoval sumu 123,17 € titulom zmluvnej pokuty a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil.

4. Keďže súd nevydal uznesenie o čiastočnom zastavení konania do 30. 06. 2016, teda za účinnosti starého procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku, súd postupoval v súlade s ust. § 145 ods. 3 C. s. p. (zák. č. 160/2015 Z. z. účinného od 01. 07. 2016), v zmysle ktorého ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. Súd preto ďalej konal o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 144,79 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 23. 03. 2013 do zaplatenia.

5. V priebehu konania pôvodný žalobca prostredníctvom svojho novozvoleného právneho zástupcu, súčasne však právneho zástupcu obchodnej spoločnosti uvedenej v záhlaví tohto rozsudku navrhol, aby súd pripustil zmenu strán na strane žalobcu, a to listom zo dňa 11. 11. 2016. Tento procesný návrh pôvodný a súčasný žalobca odôvodnili tou skutočnosťou, že v priebehu konania obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku, zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou s postupníkom - obchodnou spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave ku dňu 19. 09. 2016, pohľadávku proti žalovanému postúpila postupníkovi, čiže obchodnej spoločnosti uvedenej v záhlaví tohto rozsudku.

6. Okresný súd Martin po tom, čo ako dôkaz tejto skutočnosti prijal kópiu listu z 30. 09. 2016, ktorým postupca žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky na postupníka, uznesením sp. zn. 16C/2/2016 zo dňa 07. 12. 2016 pripustil zmenu subjektu tak, že na strane žalobcu vstúpil do konania po vystúpení pôvodného žalobcu postupník.

7. Žaloba bola následne spolu s prílohami a ďalšími podaniami žalujúcej strany doručená žalovanému, ktorý sa k nej však nevyjadril.

8. V zmysle § 297 písm. b/ C. s. p. v spojení s ust. § 219 ods. 3 C. s. p. dňa 03. 05. 2017 súd verejne vyhlásil vo veci samej rozsudok bez nariadenia pojednávania.

9. Pri svojej rozhodovacej činnosti súd vychádzal z listín pripojených do spisu pôvodným žalobcom, predovšetkým zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi veriteľom obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. so sídlom v Kežmarku a žalovaným ako dlžníkom 22. 11. 2011, z obsahu predžalobnej upomienky zo dňa 01. 03. 2013 a fotokópie nedoručenej doporučenej zásielky, a z prehľadu splátok a úhrad.

10. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil nepochybne platné uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru medzi pôvodným veriteľom a žalovaným dňa 22. 11. 2011, na základe ktorej mal žalovaný pôžičku v celkovej výške 2 418,20 € splácať splátkami, ktoré boli zročné od 20. 12. 2011 do 20. 07. 2013, výška splátky bola dohodnutá na 120,91 €. Vzhľadom na sumu, ktorú žalobca uplatňoval, bolo zrejmé, že žalobca uplatňuje už len poslednú splátku zročnú k 20. 07. 2013 a časť splátky, ktorá bola zročná k 20. 06. 2013. K uplatňovanej istine žalobcu súd nemal výhrady.

11. Nárok na zaplatenie zvyšku dlhu nachádza právnu oporu v ust. § 497 a nasl. Obch. zák., ktorý predstavuje základný právny rámec pre úpravu úverovej zmluvy.

12. Podľa § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Pokiaľ však ide o nárok žalobcu na úroky z omeškania, ktoré žalobca uplatňoval v sadzbe 8,75 % ročne od 23. 03. 2013 do zaplatenia, súd sa s takýmto nárokom nestotožnil a nepovažoval ho za dôvodný. Žalobca tvrdil, že predžalobnou upomienkou zo dňa 01. 03. 2013 zosplátnil dlh.

15. Právo veriteľa v prípade nesplácania dlhu žiadať úhradu dlhu naraz totiž nevyplývalo zo žiadneho zmluvného dojednania a to ani zo zmluvných dojednaní v základnej časti zmluvy, ani zo všeobecných úverových podmienok pôvodného veriteľa, ktoré boli jej neoddeliteľnou súčasťou. Možnosť (v prípade dohody splácať dlh v splátkach) žiadať pre nesplácanie jednej, prípadne viacerých splátok, zaplatenie celého dlhu naraz, je upravená v ust. § 565 Obč. zák..

16. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Je zrejmé, že vyššie citované ustanovenie Občianskeho zákonníka predpokladá dohodu zmluvných strán o práve veriteľa žiadať splatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej splátky. Navyiac však v roku 2013 platilo pre spotrebiteľské úvery aj ust. § 53 ods. 8 Obč. zák. (dnes ust. § 53 ods. 9 Obč. zák.), podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Žalobca ani jeho právny predchodca neprodukovali dôkaz, že si počínali v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a preto právny úkon pôvodného veriteľa, a totiž predžalobná upomienka zo dňa 01. 03. 2013, nemohla jednostranne modifikovať zmluvu v tom smere, že by na základe takéhoto, podľa presvedčenia súdu, neplatného právneho úkonu, došlo k zmene povinnosti dlžníka, a to k povinnosti zaplatiť dlh na výzvu veriteľa naraz. Preto je súd tohto názoru, že žalovaný mal zvyšok dlhu zaplatiť do 20. 07. 2013 tak, ako to bolo pôvodne v zmluve určené a zo zvyškom dlhu od 21. 07. 2013 bol už v omeškaní.

19. Súd preto žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania, keďže ich žiadal zo sumy 144,79 €, teda z celej dlhovanej istiny až od 21. 07. 2013 a to v sadzbe, ktorá vzhľadom na vznik zmluvného vzťahu bola o 8 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda k 21. 07. 2013 (§ 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka). Nárok na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ust. § 369 Obch. zák..

20. Vo zvyšku uplatneného nároku, ktorý sa týkal úrokov z omeškania, pokiaľ ide o sadzbu úrokov z omeškania, tak pokiaľ ide o dĺžku omeškania, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

21. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. V tomto prípade žalobca pôvodne žiadal istinu 144,79 € spolu s úrokmi, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovali približne sumu 93 €, boli mu však priznané úroky, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovali približne sumu 49 €. Súd zistil, že žalobca bol úspešný približne v rozsahu 82 % celkovo uplatneného nároku a približne v rozsahu 18 % bol neúspešný. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje rozdiel medzi úspechom a neúspechom, a predstavuje celkovo 64 % celkovo uplatneného nároku. Len v rozsahu 64 % celkovo vzniknutých trov konania žalobcu preto súd žalobcovi priznal nárok proti žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.